

๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อเสนอด้านงานศิลปวัฒนธรรมสำหรับการยกย่องรัฐธรรมนูญ

เรียน นายมีชัย ฤชุพันธุ์

ประธานคณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ

ตามที่คณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญ ได้แสดงเจตนารมณ์ที่จะรับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนต่างๆ ของสังคม เพื่อให้ได้รัฐธรรมนูญที่สะท้อนความต้องการของประชาชนและนำพาประเทศไปสู่การปฏิรูปอย่างแท้จริง ในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ นั้น

งานด้านศิลปวัฒนธรรมถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง สมควรเป็นเสาหลักหนึ่งในการพัฒนาสังคม เนื่องจากเป็นกลไกที่พัฒนาทางชีวิตจิตใจ สร้างอัตลักษณ์ เสริมสร้างคุณค่าและค่านิยมอันดีงาม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่ประชาชนทุกวัยและทุกหย่อมหญ้า โดยงานวัฒนธรรมนั้นเป็นฐานของงานอนุรักษ์ ภัย งานสร้างสรรค์ และศิลปะอันเป็นต้นน้ำแห่งเศรษฐกิจ อีกทั้งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเนื่องจากศิลปวัฒนธรรมสร้างองค์ความรู้ด้านอารยธรรมของประเทศ และที่ไม่สมควรมองข้ามคืองานวัฒนธรรมยังเสริมความมั่นคงของชาติโดยการสร้างพื้นฐานของความเข้าใจ การเชื่อมโยง และการอยู่ร่วมกันของคนต่างๆ ในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การปฏิรูป อันเป็นภารกิจหลักของรัฐบาล

อย่างไรก็ดี การดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างสมบูรณ์แบบ เป็นไปอย่างทั่วถึงและกว้างขวางนั้น ควรจะต้องเกิดจากความร่วมมือประสานงานของภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ภาครัฐ คือหน่วยงานราชการและองค์กรปกครองท้องถิ่น ในฐานะผู้กำหนดนโยบายหรือแนวทาง และอีกภาคหนึ่งคือภาคประชาชน ในฐานะที่เป็นมวลชนผู้ปฏิบัติ สร้างสรรค์และรับรู้เป็นส่วนใหญ่ และเป็นผู้อนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างแท้จริง ทั้งนี้ประกอบด้วยภาคประชาสังคมทาง ศิลปวัฒนธรรม ที่เป็นผู้รักศิลปะและวัฒนธรรม อาทิ สมาคม มูลนิธิและชมรมที่มีเจตนารมณ์ในการดำเนินงานส่งเสริมกิจกรรมด้านวัฒนธรรมต่างๆ รวมถึงภาคเอกชนที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุน ส่งเสริมงานวัฒนธรรมด้านต่างๆ ด้วย

ในฐานะของบุคคลและคณะบุคคลที่ได้ร่วมผลักดันการปฏิรูปด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ข้าพเจ้า (และตามรายงานแนบท้ายหนังสือฉบับนี้) จึงใคร่ขอเสนอให้คณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนูญพิจารณาเห็นชอบให้มีการระบุไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ในการทำงานด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งรัฐมีบทบาทเป็นผู้ส่งเสริมและสนับสนุนในกระบวนการนี้ โดยควรให้เสริมบทบาทของ ภาคประชาชน ประชาสังคมและเอกชนให้มีส่วนร่วม รวมถึงมีหน้าที่อนุรักษ์ ส่งเสริม และสืบสานศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ อัตลักษณ์ของแผ่นดิน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและขนบจารีตอันดีงาม เพราะหากทุกคน

ตระหนักรู้ถึงหน้าที่พื้นฐานของตน จะเกิดเป็นความรัก ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ความเป็นชาติ สร้างความเป็น
 ปึกแผ่น เกิดสำนึกและสร้างสถานภาพของการเป็นผู้ผลิต ผู้สร้าง ผู้เสพที่ครบวงจรสมบูรณ์ ทำให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่งได้
 ในระยะยาว

ฉะนั้นจึงขอเสนอประเด็นเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อแสดงถึงเจตนารมณ์ในรัฐธรรมนูญสามประเด็น
 ดังนี้คือ

๑. คุณภาพในการบริหารจัดการงานวัฒนธรรมโดยคำนึงถึง ๓ ภาคส่วนสำคัญคือ รัฐ เอกชน และภาคประชา
 สังคม (สมาคมฯลฯ)

๒. องค์การรับรองเพื่อเป็นกลไกแห่งข้อ (๑) เช่น กำหนดให้มีสมัชชาศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นต้น

๓. กำหนดให้มีกองทุนเพื่อให้ดำเนินการได้ตามเจตนารมณ์นี้

การบรรลุเจตนารมณ์เช่นนี้อยู่ในรัฐธรรมนูญจะเอื้ออำนวยให้ทั้งภาคประชาชน ประชาสังคม และเอกชนได้มี
 บทบาทสร้างเสริมงานของรัฐในการสร้างสังคม โดยเฉพาะในส่วนที่องค์กรของรัฐมีขอบเขตจำกัด ทั้งในด้านทรัพยากร
 และบุคลากร รวมถึงองค์ความรู้ซึ่งในสังคมปัจจุบันมีอาณาเขตอันไม่สิ้นสุด และท้ายสุดจะนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตย
 เจตนารมณ์ของรัฐบาล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

รายชื่อผู้ร่วมลงนาม ข้อเสนองานด้านศิลปวัฒนธรรมในรัฐธรรมนูญ

ชื่อ – สกุล	สังกัด	ลายเซ็น
๑.....
๒.....
๓.....

ชื่อ – สกุล

สังกัด

ลายเซ็น

๔.....

.....

.....

๕.....

.....

.....

๖.....

.....

.....

๗.....

.....

.....

๘.....

.....

.....

๙.....

.....

.....

๑๐.....

.....

.....

๑๑.....

.....

.....

๑๒.....

.....

.....

๑๓.....

.....

.....

๑๔.....

.....

.....

๑๕.....

.....

.....

๑๖.....

.....

.....

๑๗.....

.....

.....

๑๘.....

.....

.....

๑๙.....

.....

.....

๒๐.....

.....

.....